

„Nový život sprevádzajúca láska Božia!“

Suspírium: „Vtedy Mária prehovorila: „Velebí moja duša Pána a môj duch zajasal v Bohu, mojom Spasiteľovi,...“ (Lk 1, 46-47) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 184: „Večná sláva buď Bohu,...“

Pozdrav: „Ty v nebi, vypočuj ich. Odpusť hriech svojich služobníkov a svojho izraelského ľudu. Vyuč ich správnej ceste, po ktorej majú kráčať.“ (IKr 8, 36) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Prvom liste apoštola Pavla v 13. kapitole od prvého po tretí verš takto: „Keby som hovoril ľudskými jazykmi, ba aj anjelskými, a lásku by som nemal, bol by som iba ako cvendžiaci kov a zvučiaci činel. A keby som mal aj dar prorokovať a poznal by som všetky tajomstvá a mal by som všetko poznanie a keby som mal takú silnú vieru, že by som hory prenášal, no lásku by som nemal, nebol by som ničím. Ak by som rozdal všetok svoj majetok, a ak by som vydal svoje telo, aby som sa mohol chváliť, no lásku by som nemal, nič by mi to neosožilo.“ (IK 13,1-3) Amen.

Prosím, zaujmite si svoje miesta.

Pieseň: Chválospev č. 374: „Sláva buď Bohu na výsosti...“

Vzdych: „Ďakujem svojmu Bohu, kedykoľvek si na vás spomínam, vždy v každej mojej modlitbe, keď sa s radosťou modlím za vás všetkých, [...] Veď Boh mi je svedkom, ako túžim po vás všetkých láskou Krista Ježiša. Modlím sa, aby vaša láska čoraz väčšmi rástla v poznaní a v každej skúsenosti,...“ (Flp 1,3-4.8-9) Amen.

Lekcia: Evanjelium podľa Jána 1. kapitola 1-18. veršov: *„Na počiatku bolo Slovo, to Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh. Ono bolo na počiatku u Boha. Ním vzniklo všetko a bez neho nevzniklo nič z toho, čo jestvuje. V ňom bol život a život bol svetlom ľudí. A to svetlo v tme svieti, ale tma ho nepohltila. Od Boha bol poslaný človek; volal sa Ján. Prišiel ako svedok vydať svedectvo o svetle, aby všetci prostredníctvom neho uverili. On nebol svetlom, ale prišiel vydať svedectvo o tom svetle. Bolo tu pravé svetlo, čo osvecuje každého človeka, to prichádzalo do sveta. Bol vo svete a svet ním vznikol, ale svet ho nespoznal. ¹¹ Do svojho vlastného prišiel, ale jeho vlastní ho neprijali. Tým však, čo ho prijali a veria v jeho meno, dal moc stať sa Božími deťmi; tí, čo sa nenarodili ani z krvi, ani z telesnej žiadosti, ani z vôle muža, ale z Boha. To Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami a my sme videli jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodený Syn, plný milosti a pravdy. Ján vydal o ňom svedectvo a volal: „To*

je ten, o ktorom som povedal: „Ten, čo prichádza po mne, je predo mnou, lebo bol prv ako ja.“ Z jeho plnosti sme my všetci prijali, a to milosť za milosťou. Zákon bol totiž daný skrze Mojžiša, no milosť a pravda prišli skrze Ježiša Krista. Boha nikto nikdy nevidel. Jednorodný Boží, ktorý je v lone Otca, nám ho zjavil.“

Modlitba: Ďakujeme Ti Pane náš nebeský, že Ty si začiatok, pokračovanie, ale aj cieľ. Kto v Tvojom mene začína svoju prácu a v Tvojej láske sa nájde i utvrdí, ten dobré semená zasieva. Požehnaj, prosíme, Tvojou milosťou naše slávnostné služby Božie, aby sme zarosení Tvojou skromnosťou a novým prikázaním sa videli vo svetle Tvojho Slova. Pomôž nám i v tejto chvíli upriamiť našu pozornosť na to, čo osoží duchu, čo je pre nás prínosom v misijnej službe evanjelia. Opierame sa i dnes len o Teba a volá, aby si nám pomohol sa celkom odovzdať Tebe, Ktorý nás vyučuješ, podržíš v ťažkostiach a použiješ nás ako Vianočných poslov i v každodennosti. Takto si nás zachovaj Duchom Svojím. Takto si nás udržuj stále vo svojej blízkosti, aby sme vedeli, že keď upadáme, a nebdieme, tak Ty nás podržíš, a budeš kormidlom i fakľou v našom živote. Daruj nám dnes Tvoju moc, ktorou je láska nadovšetko, aby sme iba s Tvojou vernosťou pristupovali k blíznym a nosili ich bremená. Jednorodný Boží, zjav nám Otcovu starostlivosť o naše duše, aby sme z plnosti Tvojej služby mohli byť nositeľmi i šíriteľmi skrze Teba zjavenej milosti. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 381: 1-3: Pri jasliach stojím pokorne...“

Vzdych: „Milosť, milosrdenstvo, pokoj od Boha Otca a od Krista Ježiša, nášho Pána.“ (ITim 1,2) Amen.

Biblický text: Evanjelium podľa Jána 13. kapitola 34-35. verše: *„Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa navzájom milovali; ako som ja miloval vás, aby ste sa aj vy navzájom milovali. Podľa toho všetci spoznajú, že ste moji učeníci, ak budete mať lásku jeden k druhému.“* **Tolko slov Písma Svätého.**

Milí bratia a milé sestry, vďakyvzdanie prinášajúce kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi!

Na druhý sviatok Vianočný ľudia sú už prejedení z osláv narodenia Pána, a obrátia svoj záujem na každodenný život, ktorý ich čaká. Bolo dobré si oddýchnuť a spolu posedieť pod vianočným stromčekom s tými, ktorých máme radi. Bolo dobré oslavovať, počúvať veľa slov, baviť sa a rozprávať sa. Teraz sa však v našich srdciach skrýva otázka: čo si zo sebou beriem z týchto Vianočných

sviatkov do všedných dní, medzi úlohy a povinnosti života? Náš biblický verš z úst Ježiša Krista nášho Pána odpovedá na túto otázku takto: Vykročme s láskou Ježiša Krista v našich srdciach do každodenného života!

Táto láska k nám prúdi predovšetkým z Ježišovej obety. Už prvé Vianoce hovorili o tejto obeti. No na Zelený štvrtok, keď bolo vyrieknuté toto slovo, a na Veľký piatok, keď láska k hrišnému ľudskému svetu priviedla Ježiša Krista na kríž, aby nás vykúpil svojím životom, všetko sa stalo skutočnosťou. My, ľudia dnešných dní, dokážeme do istej miery ešte aj oceniť obetavosť. Lekár, ktorý má nočnú službu aj počas sviatkov, alebo hasiči, ktorí často dokážu riskovať vlastné životy, aby dostali ľudí z horiacich budov, sú pre nás vzorom a nasledovania hodným príkladom. S úctou dvíhame klobúk pred každým, koho poznáme a ktorý venuje kus svojho života blahu, zdraviu a dobru svojich blízkych. Sviatok Vianoc nemôže prejsť bez toho, aby sme sa nezamysleli nad tým, aká veľká obeta to bola pre Božieho Syna, že za nás zostúpil na zem, stal sa človekom a stal sa obetou na Golgotskom kráži. Najsvätejším vianočným stromčekom je kríž Ježiša Krista. Ale musíme na túto obetu nielen myslieť s vďačným srdcom, ale aj vidieť, že táto Ježišova obeta, zrodená z lásky, je aj prameňom. Prameň, z ktorého môžeme čerpať pravú lásku aj v každodennom živote. Nesmieme klamať sami seba, že dokážeme milovať sami. Je pravda, že máme v srdci nejakú náklonnosť a cit k určitým ľuďom, ale to nie je láska, ktorou môžeme oslavovať Boha. Dal nám svoju vernosť vo svojom Synovi. Lásku, ktorá nikoho neuprednostňuje, lásku, ktorá nie je vypočítavá, pokrytecká a sebecká, ale vie sa oddať za toho druhého. Každý deň potrebujeme Ježiša, aby nám dal svoju lásku. Táto láska nezávisí od toho druhého, nevyhasína ako vodou uhasený oheň. „Ako som ja miloval vás, tak sa aj vy navzájom milujte.“ To nie je prísnosť a príkaz zákona, ale vzácna možnosť milosti. Pretože Ježiš žije aj dnes a z Jeho bytosti k nám nevyčerateľne prúdi láska. Milí bratia a drahé sestry! Každý deň pristupujme k tomuto zdroju lásky!

Dovoľme Pánu Bohu Duchu Svätému, aby každý deň naplnil naše srdcia Ježišovou láskou prostredníctvom Slova života a pravdy!

Po druhé, táto láska je zameraná na blížnych. Nie je to sebecká láska. Božia láska zjavená v Ježišovi Kristovi je vyvážená láska! Len čo sa opýtame nášho Pána, koho mám milovať, Boh ihneď postaví toho druhého a tú druhú pred nás a povie: práve jeho a teraz ju! Ježiš zdôrazňuje, že my, ktorí sme Jeho učeníci, sa navzájom milujeme. Takže tých máme milovať, ktorí s nami zdieľajú rovnakú vieru a kráčajú po rovnakej ceste. Toto varovanie samozrejme nie je zbytočné. Dokážeme si predstaviť výjavy, ktoré sú dnes prítomné i v spoločenstve Kristovom, a ktoré hovoria o vzájomnej nenávisti a neláske kresťanov. Ani dnes nie je zbytočné položiť si otázku: Milujú sa členovia cirkvi, nášho cirkevného zboru? Vedia o sebe ľudia, ktorí chodia do toho istého chrámu Božieho? Nesú si tí, ktorí každodenne vyhlasujú Ježiša Krista za svojho Pána ako svedectvo viery, navzájom bremená? Existuje medzi nami skutočné bratstvo a sesterstvo? Ježiš teraz ukazuje na spolu--veriacich a hovorí: Milujte ich! Postarajte sa o nich! Pomôžte im na ceste! Utešujte ich, dôverujte im, povzbudzujte ich! Podel'te sa s nimi o to, čo máte, aby ste mohli byť medzi sebou v skutočnom spoločenstve lásky! Pohanovia v staroveku pri pohľade na kresťanský zbor nezištne zvolali: „Pozrite sa, ako sa navzájom milujú!“ Ale Ježiš samozrejme neobmedzil svoju lásku len na cirkevné spoločenstvo! Ich láska by mala prúdiť ku všetkým ľuďom. Príťažlivosť Ježišovej lásky spočíva práve v tom, že je univerzálna, neobmedzená a prekypujúca k smere všetkým. Musíme milovať človeka, s ktorým žijeme a pracujeme, ktorého starosti, strachy a bolesti vidíme zblízka. A musíme milovať človeka, ktorého vzdych počujeme len z diaľky, ale ktorý je stále naším bratom a na ktorého aj v diaľke treba myslieť s láskou. Keď sa sviatok skončí, Ježiš nás posiela k ľuďom a hovorí: Milujte ich! Milujte ich takých, akí sú. Milujem ich, spôsob, akým ťa milujem práve ja!

A po tretie, Kristova láska bude jediným znakom nášho každodenného kresťanstva. Je dôležité, aby o nás počuli. Je nevyhnutné, aby tí, ktorí nepatria do Ježišovho spoločenstva, spoznali Ježišových učeníkov. Ako ich však môžu spoznať? Na čele nemajú napísané meno svojho Spasiteľa. To, v čom veria, možno spochybníť, možno o tom polemizovať a z úprimného srdca to odmietnuť. Život kresťanov často neodráža bytie, svätosť, čistotu a moc ich Spasiteľa. Je len jediná vec, podľa ktorej môžeme spoznať Ježišových učeníkov: láska vyžarujúca z ich života. O tejto láske, ak existuje, nemožno pochybovať ani ju poprieť, pretože je hmatateľnou súčasťou každodenného života a viditeľnou realitou. Ježišova láska je jediným autentickým dôkazom toho, že cirkev má blízky vzťah so svojim Spasiteľom a že jej členovia kráčajú v živej viere. Nemyslíme si, aký je to súd pre naše dnešné kresťanstvo, naše vierovyznanie o Kristovi, že ľudia nás len vidia, poznajú naše myšlienky, naše dogmy, cítia pach našej neživej zbožnosti, ale nevidia skrze Kristovej lásky sotva vidia, že v akom príbuzenskom vzťahu sme s naším živým Pánom, s Ježišom Kristom!

Drahí bratia! Keď sa sviatky pominú a my pokračujeme v našej každodennej ceste s dobrou náladou a hojnosťou, vezmeme so sebou Ježišovu lásku a rozdávať ju hojne všetkým ako veľmi drahý a trvalý Vianočný darček. Cena tohto darčeka je neopísateľná a nehynúca, lebo láska nepotrebuje byť perfektná, stačí ak je skutočná. Amen.

Modlitba:

„Ako by nám ten, ktorý neušetril vlastného Syna, ale vydal ho za nás všetkých, nedaroval s ním všetko?“ (R 8,32)

„Radostne slúžte Hospodinovi, prichádzajte pred neho s jasotom! Vedzte, že Hospodin je Boh, on nás utvoril, patríme mu, sme jeho ľud, ovce jeho pastviny.“(Ž 100,2-3)

„Poslal svoje slovo a uzdravil ich a z hrobu ich vyslobodil. Nech ďakujú Hospodinovi za jeho milosť, za jeho divy s ľuďmi.“ (Ž 107,20-21)

„Božia láska k nám sa prejavila v tom, že Boh poslal na svet svojho jednorodeného Syna, aby sme skrze neho mali život. Láska je v tom, že nie my sme milovali Boha, ale že on miloval nás a poslal svojho Syna ako obeť zmierenia za naše hriechy.“ (Ijn 4,9-10)

„Je azda Hospodinovi niečo nemožné?“ (IMojž 18,14)

„Pristúpili k Filipovi, ktorý bol z galilejskej Betsaidy, a prosili ho: „Pane, chceme vidieť Ježiša!“ Filip šiel a povedal to Ondrejovi. Ondrej a Filip to šli povedať Ježišovi. Ježiš im povedal: „Prišla hodina, aby bol oslávený Syn človeka. Amen, amen, hovorím vám: Ak pšeničné zrno, ktoré padne do zeme, neodumrie, zostane samo. Ale ak odumrie, prinesie veľkú úrodu. Kto miluje svoj život, stratí ho, a kto svoj život na tomto svete nenávidí, zachová si ho pre večný život. Ak mi niekto slúži, nech ma nasleduje, a kde som ja, tam bude aj môj služobník. Ak mi niekto slúži, toho Otec poctí.“ (J 12,21-26)

„A nádej nezahanbuje, lebo Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali.“ (R 5,5)

Modlitba Pánova

Ofera: „Láska je dobrotivá.“ (IK 13,4)

Požehnanie: „Teraz teda zostáva viera, nádej a láska, tieto tri, ale najväčšia z nich je láska.“ (IK 13,13) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 381: 4-5. verš: „Ja s túžbou hľadím na teba...“

„Pane, urob ma nástrojom tvojho pokoja. Tam, kde je nenávisť, daj nech prinášam lásku; tam, kde je urážka, nech prinášam odpustenie; tam, kde je pochybnosť, vieru; tam, kde je zúfalstvo, nádej; tam, kde je tma, svetlo; tam, kde je smútok, radosť. Ó, Božský učiteľ daj, nech sa nesnažím byť povzbudzovaný, ale radšej nech povzbudzujem; byť pochopený, ale radšej nech pochopím; byť milovaný, ale radšej nech milujem. Pretože v dávaní prijímame; v odpustení dostávame odpustenie; v smrti sa rodíme do večného života.“

(František z Assisi: Modlitba)